

معرفی و مقایسه روش های تعیین سرفاصله در حمل و نقل همگانی

محمد مهدی طهوری نیا، کارشناس ارشد مهندسی برنامه ریزی حمل و نقل، سازمان حمل و نقل و ترافیک
شهرداری مشهد¹

زینب لطفعلی زاده، لسیانس ریاضیات، گرایش محض، دانشگاه فردوسی مشهد

¹ tahoorinia@mashadtraffic.ir, 09155147411

چکیده

برای اداری هرچه بهتر سیستم حمل و نقل همگانی در طول سال لازم است سرویسها از انعطاف پذیری مناسبی برای تغییرات مورد نیاز برخوردار باشند. اداره کنندگان سیستم، همواره مایل به کاهش هزینه های عملیاتی خود می باشند، در نتیجه یکی از پارامترهای تاثیرگذار در این زمینه، بهینه سازی تعداد ناوگان مورد نیاز می باشد. باتوجه به اینکه تعداد وسیله نقلیه تخصیص داده شده در شبکه، ارتباط مستقیمی با تواتر تعیین شده در خطوط دارد، در این مقاله به بررسی ضوابط تعیین سرفاصله و تواتر در شبکه ی حمل و نقل همگانی با توجه به تقاضای موجود پرداخته می شود. برای این منظور، چهار روش برای تعیین تواتر باتوجه به روشهای مختلف جمع آوری اطلاعات معرفی شده و برای هرروش مثال عددی بررسی می گردد. در پایان روشهای ارائه شده از منظر هزینه های اجرایی مورد مقایسه قرار خواهند گرفت.

کلمات کلیدی: حمل و نقل همگانی، تواتر، بهینه سازی